

og Engshartkorn 372,284 Tdr., Skovfkyld 5,718 Tdr., halvt beregnet til 2,839 Tdr., og Møllefkyld 4,820 Tdr., ligeledes halvt beregnet til 2,400 Tdr., saa tilfalder det hver 218 $\frac{2}{3}$ eller omtrent 218 $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn at udrede en Hest. Og det viser sig ogsaa, at blandt de 20 Udredningsdistricter de 11 komme til at udrede 1 Hest af hver 218 Tdr.; de 6 Districter ville faae at udrede 1 Hest af hver 219 Tdr., eller i begge Tilfælde noget lidet derover eller derunder, 2 Districter slippe med at udrede 1 Hest af omtrent 220 Tdr., og kun 1 District faaer 1 Hest at udrede af hver 217 og omtrent $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn. Udvalget har derfor troet i alle Henseender at kunne følge den fra Indenrigsministeriet meddeelte Repartition, og har derefter affattet Forsegnelsen.

Forsaauidt Udvalget har foreslaaet, at § 3 udgaaer, hidrører det derfra, at efter Udvalgets Anskuelse de deri indeholdte Bestemmelser om Omkostningernes Fordeling og Udredningsmaaden ikke synes samme at være saa hensigtsmæssige og det af de Grunde, som i Betænkningen nærmere ere anførte; fornemmelig med Hensyn til at skaffe en mindre befofelig Udredningsmaade ved Fordelingen paa mindre Districter. Derfor har Udvalget tilladt sig at foreslaae en ny Paragraph som Nr. 3. Ved denne Paragraph har man forsøgt saa kort og klart som muligt at betegne de Bestemmelser, som skulle lede til at indrette mindre Udredningsdistricter eller Lægder, hvorved Communalinddelingen saavidt muligt skulde følges. Til en saadan Fremgangsmaade i Henseende til Inddelingen i mindre Districter eller Lægder synes allerede Forordningen af 22de Juni 1848 § 4 at have gjort Antydning, idet samme med Hensyn til den extraordinaire Udskrivning af Heste, som da fandt Sted, tillod Amtsraadene at overlade til Communerne at sørge for Hestenes Udredning. Udvalget haaber, at denne nye Paragraph, som af samme

er foreslaaet, vil vinde Thingets Bifald. Forsaauidt Udtrykket „Lægder“ er brugt, maa jeg tillade mig at bemærke, at denne Benævnelse er paa en Maade hjemlet ved Fortidens Lovgivning, hvor der ofte brugtes Udtrykket „at lægge i Læg sammen“, ved saadanne Inddelinger, som her ere foreslaaede. Disse ere de Bemærkninger, som jeg har troet at maatte fremføre nu. Med Hensyn til det Endringsforslag, der er fremsat til den af Udvalget foreslaaede § 3, skal jeg yttre mig, naar det er blevet motiveret af Endringsstilleren.

S. A. Hansen: Forsaauidt virkelig nærværende Lovforslag skulde vedtages som Lov, har jeg anset det for hensigtsmæssigt at vedtage den af det ærede Udvalg foreslaaede § 3 istedetfor den § 3, som indeholdes i Udkastet; men jeg har troet at finde en Hindring for at vedtage Paragraphen deri, at Udvalget har indlagt under Amtsraadenes Omraade et Communalanliggende, som ogsaa indbefatter Kjøbstæderne. Som bekendt er i vor Lovgivning Kjøbstad og Land aldeles skilt fra hinanden, og Amtsraadene have aldeles Intet med Kjøbstædernes communale Forhold at gjøre; det vilde altsaa være et Brud paa den bestaaende communale Indretning i vort Fædreland, om man nu vilde for et enkelt kommunalt Punkt indlægge Kjøbstæderne under Amtsraadenes Resfort. Jeg har troet, at et saadant Brud ikke var ganske hensigtsmæssigt, naar det letteligt kunde undgaaes, deels fordi der jo forestaaer vort hele Communalvæsen en Omorganisatton, og deels fordi det muligt kunde mindre tilfredsstillende Kjøbstæderne, at de med Hensyn til en enkelt Deel af deres communale Forvaltning blev underlagt en Autoritet, der ellers for dem er aldeles fremmed. Jeg troede at finde en Modvirkning imod Saadant ved, naar man underlagde Amtsraadene dette Hverv efter § 3, da, for disse Tilfælde, at lade 2 af Kjøbstæderne i Districtet udnævnte Mænd tiltræde Amtsraadet.